Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä joulukuuta 1973,

luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen alan neuvotteluja ja tietojenvaihtoa koskevista menettelyistä

(73/391/ETY)

(EYVL L 346, 17.12.1973, s. 1)

Muutettu:

	virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
►**M1** Neuvoston päätös 76/641/ETY, tehty 27 päivänä heinäkuuta 1976	L 223	25	16.8.1976

Muutettu:

►**A1** Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985

▼B

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä joulukuuta 1973,

luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen alan neuvotteluja ja tietojenvaihtoa koskevista menettelyistä

(73/391/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

neuvosto on 27 päivänä syyskuuta 1960 tekemällään päätöksellä perustanut luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen politiikkojen yhteensovittamisryhmän ([1]),

neuvosto on 26 päivänä tammikuuta 1965 tekemällään päätöksellä ottanut käyttöön luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen alan neuvottelumenettelyn ([2]), ja

tätä neuvottelumenettelyä olisi muutettava sen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Liitteessä olevia määräyksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974.

Nämä määräykset korvaavat neuvoston aikaisemmin antamat luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen alan neuvottelumenettelyä koskevat määräykset.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL N:o 66, 27.10.1960, s. 1339/60
([2]) EYVL N:o 19, 5.2.1965, s. 255/65

▼B

LIITE

LUOTTOVAKUUTUKSEN, LUOTTOTAKUIDEN JA RAHOITUSLUOTTOJEN ALAN NEUVOTTELUJA JA TIETOJENVAIHTOA KOSKEVA MENETTELY

I OSASTO

YLEINEN MENETTELY

1 jakso

Soveltamisala

1 artikla

Jäljempänä II jaksossa vahvistetun menettelyn mukainen neuvottelu on järjestettävä, jos jäsenvaltio, muu julkisyhteisö tai mikä tahansa valtion tai muun julkisyhteisön alainen laitos, joka harjoittaa luottovakuutus- tai rahoitustoimintaa, sitä ehdottaa, ulkomaanluottojen myöntämiseksi tai takaamiseksi kokonaan tai osittain, kun ulkomaanluotot:

— liittyvät tavaroiden tai palvelujen vientiin,

— poikkeavat liitteessä I luetelluista normeista tai muista jäsenvaltioiden antamista normeista.

2 artikla

Neuvottelumenettelyä sovelletaan, jos

— kysymys on toimittaja- tai rahoitusluotoista,

— luotot liittyvät yksittäisiin sopimuksiin tai 3 artiklassa määriteltyihin yleisiin luottojärjestelyihin,

— luotot ovat täysin yksityisiä tai niitä rahoitetaan kokonaan tai osittain julkisista varoista.

Julkisista ja yksityisistä varoista muodostuvia sekaluottoja sekä yksityisten luottojen yleisiä luottojärjestelyjä, joihin saadaan julkisista varoista korkotukea, pidetään tätä menettelyä sovellettaessa julkisina luottoina.

3 artikla

1. Yleisellä luottojärjestelyllä tarkoitetaan sellaista missä tahansa muodossa olevaa järjestelyä tai ilmoitusta, jonka tarkoituksesta taata toimittaja- tai rahoitusluottoja taikka myöntää rahoitusluottoja tietyissä määritetyissä tai myöhemmin määritettävissä rajoissa liiketoimien kokonaisuutta varten annetaan tieto kolmannelle maalle, viejille tai rahoituslaitoksille. Neuvottelumenettelyä sovelletaan näihin yleisiin luottojärjestelyihin, vaikka liiketoimien luonnetta ei olisikaan määritelty eikä muodollista sitoumusta tehty, tämän rajoittamatta oikeutta päättää jokaisesta yksittäisestä sopimuksesta erikseen.

2. Jos yleisen luottojärjestelyn myöntämistä koskevan neuvottelun aikana, riippumatta siitä, onko neuvottelu julkinen vai yksityinen, jäsenvaltio tai komissio pyytää suullisen kuulemisen aloittamista ja jos tämän suullisen kuulemisen aikana ►A1 6 ◄ jäsenvaltiota pyytää, että kaikkien tai joidenkin yksittäisten sopimusten, jotka lasketaan mukaan tähän yleiseen järjestelyyn, katsottaisiin olevan ennalta kuulemisen kohteena, kuulemista sovelletaan tällaisten sopimusten yhteydessä.

3. Jäsenvaltion, joka on myöntänyt yleisen luottojärjestelyn, on myöhemmin puolivuosittain ilmoitettava kyseisen järjestelyn käytöstä.

II jakso

Menettely

4 artikla

Jos on kysymys yksittäisestä sopimuksesta, jäsenvaltion, joka aloittaa neuvottelun, on toimitettava seuraavat tiedot:

a) määrämaa;

b) paikka, jossa liiketoimi suoritetaan, tai jos sitä ei ole, sopimuspuolen kotipaikka määrämaassa;

▼B

c) liiketoimen erityispiirteet:

— liiketoimen luonne: aineiston luonne sekä toimitettavien yksiköiden summittainen lukumäärä,

— liitteessä 2 esitetyn asteikon mukainen suuruusjärjestys,

— ovatko ostajat tai mahdolliset takaajat julkisia vai yksityisiä,

— jos liiketoimesta järjestetään kansainvälinen tarjouskilpailu, tarjousten viimeinen jättöpäivä;

d) mahdollisen luotonsaajan pyytämät pääasialliset luottoehdot;

e) luottoehdot, jotka viejämaan viranomaiset aikovat myöntää:

— luotosta maksettava korko,

— luoton kesto sekä luoton alkamisajankohta (esimerkiksi kukin maksuerä, viimeisin maksuerä, toimituskulut),

— takaisinmaksun aikataulu,

— jos luottoa ei makseta takaisin tasaerissä säännöllisin väliajoin luoton alkamisen ja päättymisen välillä, tarkat tiedot siitä, miten takaisinmaksu suoritetaan (kunkin erän prosentuaalinen osuus ja tarkka maksupäivä),

— tehokkaan korkotuen määrä, silloin kun se poikkeaa tavanomaisen järjestelmän mukaisesti saatavasta tuesta; korkokanta, jos luotto myönnetään julkisista varoista,

— luottovakuutusmaksut, silloin kun ne poikkeavat tavanomaisen järjestelmän mukaisesti maksettavista maksuista,

— paikallisia kustannuksia varten annettavan tuen soveltamisala ja edellytykset;

f) tarkat syyt, joiden vuoksi 1 artiklassa tarkoitettuja normeja ei sovelleta tai niistä poiketaan. Jos ne ovat olemassa, seuraavat seikat on ehdottomasti mainittava: tukiluotto, kilpailu kolmansien maiden kanssa (täsmennettävä, onko se tuettua vai ei) ja ennalta kuulemisen kohteena olleen liiketoimen lukeminen mukaan yleiseen luottojärjestelyyn.

5 artikla

Jos on kysymys yleisestä luottojärjestelystä, jäsenvaltion, joka aloittaa neuvottelun, on toimitettava seuraavat tiedot:

a) määrämaa;

b) yleisten luottojärjestelyjen määrä;

c) luoton käyttötarkoitus:

— paikka, jossa liiketoimi suoritetaan, jos se on tiedossa,

— sellaisen aineiston luonne, jota mahdollisesti vaaditaan,

— ovatko luotonottajat ja mahdolliset takaajat yksityisiä vai julkisia;

d) Edellä 4 artiklan e alakohdassa tarkoitetut tiedot sisältävät luottoehdot sekä yksittäisille sopimuksille asetettavat ehdot (esimerkiksi yleiseen luottojärjestelyyn mukaanlaskemisen viimeiset päivämäärät, sopimuksille mahdollisesti asetettavat vähimmäismäärät);

e) tarkat syyt, joiden vuoksi 1 artiklassa tarkoitettuja normeja ei sovelleta tai niistä poiketaan. Jos ne ovat olemassa, seuraavat seikat on ehdottomasti mainittava: tukiluotto ja kilpailu kolmansien maiden kanssa (täsmennettävä, onko se tuettua vai ei).

6 artikla

Tietoja toimitettaessa on noudatettava seuraavaa numerointia:

— yksittäiset sopimukset: neuvottelevaa jäsenvaltiota tarkoittava kirjain, jota seuraa kyseisen vuoden sarjanumero; jos sopimus luetaan mukaan yleiseen luottojärjestelyyn, tällaisen yleisen luottojärjestelyn numerointi on myös ilmaistava,

— yksityisten luottojen yleiset luottojärjestelyt: kirjain ”X”, jota seuraa neuvottelevaa jäsenvaltiota tarkoittava kirjain sekä kyseisen vuoden sarjanumero,

— julkiset tai sekaluotot: kirjain ”A”, jota seuraa neuvottelevaa jäsenvaltiota tarkoittava kirjain sekä kyseisen vuoden sarjanumero.

7 artikla

Jotta jäsenvaltiot voisivat yhteensovittaa näkemyksensä riittävän hyvissä ajoin, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut tiedot on toimitettava niin pian kuin mahdollista takuita tai suunniteltuja luottoja taikka mitä tahansa muuta päätöstä koskevan tutkimuksen aloittamisen jälkeen, joka kansallisen sääntelyn tai kansallisen hallintokäytännön mukaan olisi edellytyksenä tällaisten takuiden tai luottojen myöhemmälle tarkastelulle.

▼B

8 artikla

Jos sellaiset tekijät muuttuvat, joilla voidaan perustella poikkeamista normeista, tai jos suunnitellaan sellaisia uusia oleellisia luottoehtoja, jotka poikkeavat neuvottelevan jäsenvaltion alun perin määrittämistä ehdoista, olisi järjestettävä uusi neuvottelu tarkistetun tilanteen perusteella.

Jos kuitenkin suunnitellut uudet ehdot ovat rajoittavampia, kyseinen jäsenvaltio on ainoastaan sitoutunut tilanteessa alun perin suoranaisesti esillä olleisiin tietoihin.

9 artikla

Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot, 10 artiklassa tarkoitetut vastaukset sekä 15 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on toimitettava teleksin välityksellä jäsenvaltioiden, komission ja neuvoston pääsihteeristön nimeämille vastaanottajille.

Kaikki neuvotteluun liittyvä kirjeenvaihto on numeroitava, ja siinä on oltava selvitys määrämaasta.

10 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio voivat:

— ilmaista, että neuvottelevan jäsenvaltion suunnittelemissa ehdoissa ei ole huomauttamista,

— pyytää neuvottelevalta jäsenvaltiolta lisätietoja,

— esittää huomautuksia sekä varaumia tai antaa vastustavan lausunnon; ainoastaan nimenomaisesti vastustavaksi lausunnoksi ilmaistun lausunnon voidaan katsoa olevan ”vastustava lausunto”,

— pyytää kokouksen järjestämistä kuulemista varten.

2. Jos ►A1 6 ◄ jäsenvaltiota on antanut neuvottelua edellyttävän liiketoimen osalta vastustavan lausunnon, kokous kuulemista varten järjestetään ilman eri toimenpiteitä.

3. Jäljempänä 13 artiklan soveltamisesta huolimatta, neuvottelevan jäsenvaltion on lykättävä päätöksensä tekemistä 11 artiklassa vahvistettujen määräaikojen päättymiseen asti tai, jos kokous kuulemista varten järjestetään ilman eri toimenpiteitä 2 kohdan mukaisesti, siihen asti kunnes kyseinen kokous on järjestetty.

11 artikla

Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettava seitsemän vuorokauden kuluessa siitä, kun neuvotteleva jäsenvaltio on toimittanut alustavan tiedonannon.

Jos neuvotteleva jäsenvaltio saa lisätietoja koskevia pyyntöjä seitsemän vuorokauden kuluessa, sen on vastattava niihin viiden vuorokauden kuluessa.

Menettelyyn osallistuvilla on nämä lisätiedot saatuaan enintään kolme työpäivää aikaa lausuntonsa antamiseen.

12 artikla

Jos jäsenvaltiot, joita on kuultu, tai komissio ei vastaa 11 artiklassa määrätyissä määräajoissa, katsotaan, ettei 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja huomautuksia ole tehty.

Heti kun lisätietoja pyytänyt jäsenvaltio on ilmoittanut 9 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille siitä, ettei se ole saanut vastausta 11 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetussa määräajassa, kokous kuulemista varten järjestetään ilman eri toimenpiteitä, ja 10 artiklan 3 kohtaa sovelletaan.

13 artikla

Neuvotteleva jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti tehdä välittömästi päätöksen suunnitellusta liiketoimesta, jos se katsoo, ettei tätä päätöstä enää voida lykätä.

Tätä määräystä ei kuitenkaan sovelleta, ellei ole kysymys julkisista luotoista:

— jos luoton myöntämistä tai takaamista koskeva päätös perustuu ainoastaan yhteisön sisäiseen kilpailuun. Liiketoimesta voidaan kuitenkin tehdä välittömästi päätös myös ehdoilla, joita toinen jäsenvaltio on jo päättänyt tukea,

— sikäli kuin kansainvälisissä yhteyksissä määritellyssä menettelyssä, jonka osapuolia kaikki jäsenvaltiot ovat, annetaan osallistujille kiireellisissä tapauksissa ainoaksi mahdollisuudeksi lyhentää tavanomaista vastausaikaa.

▼B

14 artikla

Kokoukset kuulemista varten järjestetään 27 päivänä syyskuuta 1960 tehdyllä neuvoston päätöksellä perustetun luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen politiikkojen yhteensovittamisryhmän tai sen alaryhmien kokousten yhteydessä. Lisäksi jos jokin jäsenvaltio sitä pyytää, erityisiä kokouksia kutsutaan koolle ryhmän tai sen alaryhmän kokousten välisinä aikoina.

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat 9 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille, jos mahdollista, neljä vuorokautta ennen kuulemista varten järjestettyjä kokouksia luettelon asioista, joita aiotaan käsitellä.

Kuulemista varten järjestetyt kokoukset pidetään neuvoston pääsihteeristön toimipaikassa.

15 artikla

Kaikissa tapauksissa jokaisesta liiketoimesta tehdystä lopullisesta päätöksestä toimitetaan tieto muille jäsenvaltioille. Tällaista päätöstä koskevaan ilmoitukseen liitetään selvitys perusteista, joiden osalta neuvotteleva jäsenvaltio ei ole voinut ottaa huomioon sellaisia huomautuksia, varaumia tai vastustavia lausuntoja, jotka kuulemisessa osallisina olleet ovat tehneet.

II OSASTO

ERITYISMENETTELYT

16 artikla

Jäsenvaltio voi tiedustella toiselta jäsenvaltiolta, tietääkö se liiketoimesta, jonka osalta ei vielä ole järjestetty neuvottelua, ja erityisesti viejän tai rahoituslaitoksen ehdottamista luottoehdoista. Jollei näihin tiedusteluihin vastata seitsemän vuorokauden kuluessa, tiedustelun esittäneellä jäsenvaltiolla on oikeus katsoa, että jäsenvaltio, jota on kuultu, tietää asiasta, ja ehdotetut luottoehdot katsotaan vahvistetuiksi. Edellä I osastossa määrätyn menettelyn mukaisesti tiedustelun tehneellä jäsenvaltiolla on oikeus aloittaa neuvottelu ilmoittamalla nimenomaisesti, että se on perusteltua todetun kilpailutilanteen vuoksi.

Jos jäsenvaltio on jo aloittanut neuvottelun ja jos toinen jäsenvaltio, jota pyydetään tukemaan samaa liiketointa, tiedustelee edellä mainitulta jäsenvaltiolta tämän lopullista kantaa, ja jos tähän tiedusteluun ei vastata viiden työpäivän kuluessa, tiedustelun esittänyt jäsenvaltio voi katsoa, että jäsenvaltio, jolta asiaa on tiedusteltu, tukee asiaa neuvottelun aikana esitetyin ehdoin.

17 artikla

Sitomattomat luotot, jotka poikkeavat liitteessä I esitetyistä normeista tai muista jäsenvaltioiden antamista normeista, edellyttävät luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen politiikan yhteensovittamisryhmässä ilmoitusta:

— edellisen vuosineljänneksen aikana myönnettyjen luottojen perustekijöistä,

— edellisen vuoden lopun tilanteesta käytettyjen sitomattomien luottojen osalta.

18 artikla

Jos jäsenvaltio tekee kolmannen maan kanssa sopimuksen, jossa viitataan luottojen mahdolliseen myöntämiseen vahvistamatta niiden tarkkoja ehtoja:

— sidottujen luottojen osalta jäsenvaltion on heti sopimusta tehtäessä toimitettava tieto sen perustekijöistä 9 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille,

— sitomattomien luottojen osalta 17 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset koskevat myös tällaisia luottoja.

III OSASTO

SÄÄNNÖLLISET KERTOMUKSET

19 artikla

Luottovakuutuksen, luottotakuiden ja rahoitusluottojen politiikkojen yhteensovittamisryhmä toimittaa puolivuosittain kertomuksen I ja II osastossa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

Myös täydentäviä kertomuksia laaditaan, jos menettelyjä sovellettaessa ilmenneiden ongelmien luonne ja merkitys sitä edellyttävät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainittujen säännöllisten kertomusten laatimista.

▼B

LIITE 1

YHTEISÖN NORMIT, JOISTA EI VOIDA POIKETA NEUVOTTELEMATTA

▼M1

A. **Luottojen kesto**

Myönnettyjen luottojen kesto, riippumatta siitä, onko kyse toimitusluotosta vai rahoitusluotosta, ei saa olla enempää kuin viisi vuotta laskettuna seuraavista ajankohdista:

1. *Pääomahyödykkeet, jotka koostuvat yksittäisistä tavaroista ja joita voidaan käyttää yksittäisinä yksikköinä (esimerkiksi veturit):*

   — arvioitu päivä tai todelliset päivät, jolloin ostajan on tosiasiallisesti otettava tavarat haltuunsa omassa maassaan.

2. *Pääomahyödykkeet, jotka on tarkoitettu kokonaisiin rakennuksiin tai tehtaisiin, mikäli toimittaja ei ole vastuussa vastaanottamisesta:*

   — päivä, jolloin ostajan on tosiasiallisesti otettava sopimuksen mukaisesti toimitettu koko tavara haltuunsa (lukuun ottamatta varaosia).

3. *Rakennussopimus, jonka mukaan urakoitsija ei ole vastuussa vastaanottamisesta:*

   — rakentamisen päättymispäivä.

4. *Asennussopimus (tai rakennussopimus), jonka mukaan toimittajalla (tai urakoitsijalla) ei ole sopimusoikeudellista vastuuta vastaanottamisesta:*

   — päivä, jolloin tavarantoimittaja (tai urakoitsija) on päättänyt asennuksen (tai rakentamisen) ja alustavat kokeilut, joilla varmistetaan se, että kohde on toimintavalmis riippumatta siitä, onko asennustyö (tai rakennus) luovutettu ostajalle sopimuksen mukaisena ajankohtana vai ei, ja riippumatta sitoumuksista, joita tavarantoimittajalla (tai urakoitsijalla) voi olla ja jotka jatkuvat edelleen siltä osin kuin kyse on esimerkiksi tehokkaan toiminnan takaamisesta tai paikallisen henkilöstön kouluttamisesta.

5. *Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun sopimuksessa edellytetään hankkeen eri osien erillistä toteuttamista:*

   — kunkin erillisen osan ajankohta tai näiden ajankohtien arvioitu päivä, tai kun toimittaja on tehnyt sopimuksen koko hankkeen sijasta sen olennaisesta osasta, koko hankkeelle sopiva ajankohta.

▼B

B. **Paikallisten kustannusten prosentuaalinen osuus**

Taattujen yksityisten luottojen osalta luotolle maksettavan paikallisen osuuden jäljelle jäävä osa ei saa olla enempää kuin viisi prosenttia sopimushinnasta;

— neuvottelua ei kuitenkaan saa aloittaa sellaisista sopimuksista, joiden paikallinen osuus on maksettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun työt tai toimitukset ovat päättyneet,

— tämän säännön tulkintaa varten tarkoitetaan:

  — ”luotolle maksettavalla jäljelle jäävällä osalla” sitä osaa, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun paikallista osuutta vastaan on laskutettu kaikki tiliin tehdyt maksut sopimuksen yhteydessä,

  — ”paikallisella osuudella” sitä osuutta sopimushinnasta, joka edustaa kustannuksia, jotka viejä arvioi aiheutuvan paikan päällä työntekijöille tai muille maksamisesta tai hankintojen maksamisesta,

  — ”sopimuksella” kaiken tyyppisiä sopimuksia (hankintasopimuksia, työsopimuksia, sekasopimuksia),

  — ”maksuilla tileiltä” maksettavia määriä kokonaisuudessaan tilauksen tekemisen ja työn tai toimitusten loppuunsaattamisen välillä.

C. **Leasing-sopimukset**

Tämän päätöksen mukaisten sääntöjen soveltamiseksi leasing-sopimuksia pidetään luottoina. Jos niiden voimassaoloaikaa ei ole nimenomaisesti rajoitettu, tämän voimassaoloajan katsotaan jatkuvan yli viisi vuotta.

▼B

LIITE 2

▼M1

KÄYTETTÄVÄ ARVOASTEIKKO

I rygmä:	750 000 erityiseen nosto-oikeuteen asti
II ryhmä:	600 000 — 1 200 000 erityistä nosto-oikeutta
III ryhmä:	1 000 000 — 2 200 000 erityistä nosto-oikeutta
IV ryhmä:	2 000 000 — 3 200 000 erityistä nosto-oikeutta
V ryhmä:	3 000 000 — 5 000 000 erityistä nosto-oikeutta
VI ryhmä:	4 800 000 — 7 600 000 erityistä nosto-oikeutta
VII ryhmä:	7 400 000 — 11 200 000 erityistä nosto-oikeutta
VIII ryhmä:	10 000 000 — 22 000 000 erityistä nosto-oikeutta
IX ryhmä:	20 000 000 — 44 000 000 erityistä nosto-oikeutta
X ryhmä:	enemmän kuin 40 000 000 erityistä nosto-oikeutta